

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přisedících Pavly Čížkové a Václava Zetka v hlavním líčení konaném dne 31. 7. 2020 v trestní věci obžalované [REDACTED]

takto:

Obžalovaná

[REDACTED]
[REDACTED],

se uznává vinnou, že

v době nejméně od března 2016 do 27. 5. 2017 v domě č. p. [REDACTED], v majetku [REDACTED], který obývala společně se svým, nyní již zemřelým manželem [REDACTED] a jeho matkou [REDACTED], ze zdravotních důvodů výrazně omezenou v pohybu a odkázanou na invalidní vozík, podpurný dýchací přístroj a na péči další osoby, této hrubě každý den nadávala vulgárními výrazy, které na ní křičela ze vzdálenosti 10 cm od jejího obličeje a svítila jí světlem do očí, což jí oslepovalo, [REDACTED] na ní otevírala okno, ačkoliv věděla, že nesmí nastydnout, křičela na ní: „smrdíš jako svině, já bych se tady z tebe poblila“, dělala, že volá na psychiatrii a domlouvá tam umístění poškozené, podávala jí několik dní staré a nekvalitní jídlo, odepírala jí návštěvy

sousedky ██████████, která pobírala příspěvek na péči o poškozenou ██████████, rozhazovala jí obuv po zahradě, vyhazovala jí její jídlo, následkem čehož trpěla hladem a byla nucena žádat o pomoc souseda ██████████, který jí tajně nosil oknem jídlo a léky, které jí ██████████ onová odpírala, úmyslně poškodila dýchací přístroj, na který je ██████████ odkázána, v zimních měsících opakovaně otevírala okno v pokoji poškozené ██████████ a vypínala elektrické topení, potírala podlahu před koupelnou olejem, což zapříčinilo podklouznutí berle poškozené ██████████, prohledávala jí osobní věci a listiny v pokoji, opakovaně ji sebrala ovladač od televizoru, kdy tato jednání ██████████ po celou dobu vnímala jako těžké příkoří, které jí psychicky ničí, v důsledku čehož se u ní rozvinula úzkostně depresivní porucha,

tedy

týrala osobu blízkou žijící s ní ve společném obydlí a páchala takový čin po delší dobu,

čímž spáchala

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roky**.

Naproti tomu se obžalovaná ██████████ podle § 226 písm. c) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně OSZ v Písku ██████████ ze dne 3. 5. 2018 pro skutek spočívající v tom, že v době od 09:00 hodin dne 24. 7. 2017 do 25. 7. 2017 poté, co byla dne 24. 7. 2017 poškozená ██████████, propuštěna z ██████████, a. s., kde byla hospitalizována od 27. 5. 2017 do 24. 7. 2017, a převezena sanitním vozem do místa svého bydliště v obci ██████████, nemohla vstoupit do domu, neboť jí syn ██████████ přes její telefonické žádosti odmítl dát klíče od domu a ona byla nucena v hustém dešti setrvat na pozemku domu, přičemž telefonovala ██████████, aby jí umožnil vstup do domu, na což jí odpověděl, že není doma a ona má smůlu, do domu byla vpuštěna až ██████████ poté, co věc ohlásila na linku 158, po vstupu do domu zjistila, že veškeré její osobní věci včetně nábytku byly přestěhovány z pokoje vedle kuchyně, který obývala v přízemí domu do své hospitalizace, a jsou přestěhovány a naházeny v menším vedlejším pokoji naproti koupelně, kde byla vysazena okna s odůvodněním, že jsou u sklenáře, z kuchyně přízemí domu vystěhovali stůl a židle na zahradu domu, aby poškozená nemohla sedět v kuchyni a zůstala ve svém pokoji, toto následně poškozená ██████████ oznámila telefonicky starostovi obce panu ██████████, který se dostavil na místo, požádal ██████████, aby předal své matce klíče od domu, které zanechala zastrčené v zámku zásuvky nočního stolku, který toto

odmítl s odůvodněním, že jeho matka [REDAKCE] klíče od domu nepotřebuje, což vnímala poškozená jako těžké příkoří,

v čemž byl spatřován dílčí útok zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. V projednávané trestní věci se ve dnech 7. 12. 2018, 26. 2. 2019, 12. 7. 2019, 23. 8. 2018, 28. 8. 2019, 28. 7. 2020 a 31. 7. 2020 konala hlavní líčení, v rámci kterých byla osobně slyšena obžalovaná [REDAKCE], svědci [REDAKCE] [REDAKCE], podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu byla čtena výpověď svědkyně [REDAKCE], podle § 213 odst. 1, 2 trestního řádu byly provedeny listinné důkazy, z nichž ty nejpodstatnější jsou konstatovány níže. Po zhodnocení všech těchto důkazů zjistil soud skutkový stav věci podrobně popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Ve věci bylo rozhodováno v intencích usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 12. 12. 2019 č. j. 14 To 268/2019-350, nebot' k odvolání obžalované byl rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 28. 8. 2019 č. j. 5 T 63/2018-328 zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
3. Obžalovaná při hlavním líčení konaném dne 7. 12. 2018 popírala, že by se jednání, které je jí kladeno za vinu podanou obžalobou vůči poškozené dopouštěla. Ve své výpovědi se podrobně vyjádřila, jakým způsobem začalo soužití v domě [REDAKCE], kdy v listopadu roku 2015 byla poškozená hospitalizovaná v Nemocnici v [REDAKCE], kam za ní spolu s manželem dojížděli, pomáhali jí rehabilitovat, kdy po týdnu na ortopedickém oddělení byla přeložena na léčebnu dlouhodobě nemocných, kde poškozená byla nespokojená. Ke konci listopadu jí vzali do domu. V listopadu po návratu domů poškozená spadla z postele, měla modřiny a hematomy, obžalovaná se o ní starala, v době okolo Vánoc se chování poškozené vůči obžalované zhoršilo, sdělila, že s obžalovanou a jejím manželem Vánoce trávit nebude, odmítala si převzít dárky, problémy se začaly stupňovat, začala být panovačná, kdy v tu dobu obžalovaná přemlouvala manžela, tedy syna poškozené, aby se z domu odstěhovali. V lednu 2016 měla poškozená požádat o ukončení péče ze strany obžalované a navrhla, aby její pečovatelkou byla svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaná uvedla, že po dobu jejich vzájemného soužití poškozená nikdy nevlastnila invalidní vozík, tento ani nepoužívala, chodila o berlích. Obžalovaná popírala, že by poškozené vulgárně nadávala, kdy uvedla, že došlo mezi nimi k určitému incidentu, kdy to byla naopak poškozená, která na obžalovanou začala křičet, že je kráva, toto slyšel svědek [REDAKCE], který to zavolaal druhému synovi poškozené [REDAKCE] a oznámil mu, že obžalované poškozená nadává, když ta jí pouze řekla, že jí nebude nazývat krávou. Obžalovaná rovněž popřela, že by měla údajně před poškozenou telefonovat na psychiatrii kvůli její hospitalizaci, kdy uvedla, že skutečně v jednom případě vzala telefon, telefonovala na úřad práce a sociálku, a to v době, kdy poškozená zavřela psa obžalované do pokoje a odmítla ho vydat. Obžalovaná rovněž popírala, že by poškozené dávali špatné jídlo. Uvedla, že zpočátku si veškeré jídlo, které jí bylo ze strany obžalované připravováno, chválila, posléze začala toto bojkotovat, tvrdit, že je všechno špatně, že jí jídlo nechutná. Rovněž obžalovaná popřela, že by poškozenou omezovali v kontaktu se svědkyní [REDAKCE], pouze spolu s manželem svědkyni [REDAKCE] upozornili, že do domu nemůže chodit, jak se jí zachce, když svědkyně [REDAKCE] do domu vcházela bez zaklepání, bez zazvonění, chtěli nastolit určitý řád, kdy bude svědkyně [REDAKCE] za poškozenou docházet. Obžalovaná dále vypověděla, že neví nic o tom, že by poškozená žádala svědka [REDAKCE], tedy souseda o

poskytnutí potravin a léků, popírala, že by poškozené nedávala léky, naopak léky jí měli pravidelně dávat. Obžalovaná rovněž popírala, že by přepisovali energii na osobu poškozené, ta jí měla sama navrhnout, že jí bude dávat příspěvek na péči v částce 8 000 Kč a bude rovněž platit zálohy na elektřinu. Obžalovaná dále vypověděla, že tyto události s poškozenou se výrazně podepsaly na zdraví jejího manžela [REDAKCE], který bral léky, antidepresiva, léčil se na psychiatrii. Obžalovaná popřela, že by prohledávali doklady a osobní věci poškozené, do jejího pokoje vůbec nevstupovala, kontaktu s poškozenou se vyhýbala, zejména od února 2016, kdy nastoupila do zaměstnání. Obžalovaná uváděla, že to byla naopak poškozená, která konflikty ve společné domácnosti vyvolávala. Obžalovaná potvrdila, že poškozená upadla na zahradě, kde někde v trávě ležela, údajně několik hodin, měla volat o pomoc, obžalovaná s jejím manželem jí nepomohli, byli sice na zahradě, ale neslyšeli poškozenou, záchrannou službu volal až svědek [REDAKCE]. Pokud se týká vystěhování věcí z pokoje poškozené v době, kdy tato byla hospitalizována v [REDAKCE] v [REDAKCE], obžalovaná uvedla, že pokoj chtěli zrekonstruovat tak, aby se poškozená vrátila do lepšího prostředí s tím, že věci z pokoje, který poškozená užívala, přestěhovali do pokoje menšího. Zároveň mělo dojít k opravě oken. Manžel obžalované, tedy syn poškozené navštívil léčebnu dlouhodobě nemocných, kde byla poškozená hospitalizována, aby zjistili, kdy se tato vrátí domů, aby byla naplánována rekonstrukce pokoje, kdy mu bylo sděleno, že si poškozená nepřeje, aby její syn, tedy [REDAKCE] dostal informace o jejím zdravotním stavu. Obžalovaná tedy uvedla, že nevěděli, kdy bude poškozená z nemocnice propuštěna, takže jednoho dne, kdy byla v zaměstnání, jí zazvonil telefon, kdy volala Policie České republiky s tím, že poškozená se snaží dostat do domu po propuštění z nemocnice, ale do domu se dostat nemůže, načež obžalovaná reagovala tak, že se uvolnila ze zaměstnání, které je nedaleko bydliště a běžela poškozenou pustit do bytu. Připustila, že potkala poškozenou společně se svědkyní [REDAKCE] pod střechou verandy, vyloučila, že by stála na hustém dešti. Obžalovaná ve své výpovědi opakovaně uváděla, že to byla právě poškozená, která dělala obžalované a jejímu manželovi i dalším rodinným příslušníkům schválnosti, vyjádřila se, jakým způsobem se k nim poškozená chovala.

4. U hlavního líčení byla postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena výpověď poškozené [REDAKCE] tak, jak ji učinila v rámci přípravného řízení, neboť z lékařské zprávy ze dne 21. 5. 2019 a ze dne 25. 2. 2020 vyplývá, že její současný zdravotní stav je takový, že jí neumožňuje účastnit se hlavního líčení, ani být ve věci vyslechnuta. Ve své výpovědi, kterou poškozená učinila v rámci přípravného řízení, popsala soužití s obžalovanou a jejím synem, tedy [REDAKCE], kdy uvedla, že první tři měsíce byly idylické. Vyplácela obžalované částku 6 000 Kč měsíčně a synovi [REDAKCE] 1 000 Kč měsíčně s tím, že obžalovaná se o ni měla starat. Poškozená uvedla, že jí zejména obžalovaná opakovaně nadávala, uváděla, že si nemohla vzít žádné jídlo, proto občas zavolala sousedovi [REDAKCE], aby jí přinesl kousek salámu nebo něco dalšího, protože někdy měla i hlad. Vyjádřila se k jednotlivým jednáním, která se vůči ní měla obžalovaná dopouštět, jako například, že poté, co jednou vyšla ze sprchy, byla podlaha natřena nějakou mastnou látkou, na které poškozená upadla. Uvedla, že opakovaně obžalovaná otevírala okno a dveře do chodby, kdy poškozené měla obžalovaná sdělovat, že je jí zle, že musí do bytu pustit čerstvý vzduch, nemohla proto pobývat v kuchyni u stolu a podobných věcí bylo více. Poškozená dále uvedla, že docházelo k nevysvětlitelné manipulaci s jejím dýchacím přístrojem, obžalovaná měla opakovaně volat na policii a psychiatrii, že poškozená půjde do blázince. Poškozená dále uváděla, že obžalovaná věděla, že poškozenou dráždí savo sprej, osvěžovač vzduchu, kouř, že se nesmí v takovém prostředí nacházet, často vytírala savem, stříkala chemické látky do kuchyně, kouřila pod oknem, aby to zakouřilo byt. Obžalovaná měla několikrát vtrhnout do jejího pokoje, sebrat poškozené ovladač od televize, zabouchnout, prohledávala jí osobní věci, vulgárně jí obžalovaná nadávala, vypínala jí teplou vodu. Poškozená dále vypověděla, že po návratu z nemocnice dne 24. 7. zjistila, že jí byly odcizeny veškeré její osobní věci, které byly přestěhovány, včetně nábytku do jiného pokoje, vyjádřila se k tomu, jaké věci jí měly být odcizeny. Po návratu z nemocnice s ní přijela svědkyně [REDAKCE], kdy vrata byla zamčena,

nedostali se na zahradu. Syn [REDAKCE] měl svědkyni [REDAKCE], která se snažila získat klíče, říci, že klíče jí nedá, že poškozená klíče nepotřebuje, sanitka poškozenou nechala na lavičce před vchodem, kde se schovala pod střechu, protože v té době přšelo. Volala synovi [REDAKCE], který jí sdělil, že má smůlu, že přijede až v poledne, poté volali na policii, aby tato zajela za obžalovanou do obchodu a dala jim klíče. Obžalovaná policii klíče nedala, přišla sama s tím, že má smlouvu na dům, že je její, že tam poškozená nemá co dělat a že nic v bytě není její. Uvedla, že po příjezdu domů, jednak zjistila, že jí byly odcizeny některé osobní věci, její nábytek byl přestěhován do menšího pokoje a v ložnici nebyly části oken, kdy jí mělo být sděleno ze strany jejího syna, že okno je rozbité.

5. U hlavního líčení dne 28. 7. 2020 byla postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena výpověď [REDAKCE] tak, jak ji učinil v rámci přípravného řízení, kdy uvedl, že jeho matka poškozená [REDAKCE] byla nemocná, ležela v nemocnici a byla odkázána na pomoc druhých. Jeho bratr [REDAKCE] ji umístil do pečovatelského domu v [REDAKCE], kde byly katastrofální podmínky, proto ji nechali přemístit nejprve do [REDAKCE] a poté do rehabilitačního centra na [REDAKCE]. Po konzultaci s obžalovanou přestěhovali poškozenou k nim domů, aby jí mohli být nápomocni, aby nemusela být v nějakém zařízení. Rozhodnutí to bylo zásadní a komplikované, protože jejich synové si museli během měsíce zajistit bydlení a oni prodali byt v [REDAKCE], kde doposud bydleli. Od listopadu 2015 bydleli společně s poškozenou v [REDAKCE]. V té době polovina nemovitosti byla v jeho vlastnictví. Druhá polovina domu byla jeho bratra, kterému ho darovala poškozená asi před 15 lety. S bratrem měli ústní dohodu, že dům bude celý jeho a bratr dostane byt po tetě, sestře poškozené [REDAKCE]. Proto se domníval, že po nastěhování do domu bude i druhá polovina nemovitosti přepsána na něho. Bratr na něho nemovitost nakonec přepsal po složení částky 500 000 Kč na jeho účet. Zprvu bylo soužití bezkonfliktní. Obžalovaná se starala o poškozenou a brala příspěvek na péči o poškozenou. Po návratu poškozené z nemocnice se dohodli, že tato bude v obýváku, kde má i televizi. Později přišla poškozená s tím, že se přestěhuje do menšího pokoje – ložnice s vestavěnými skříněmi. Řekl jí, ať to nechá tak, jak to je, že to všem vyhovuje. Na jaře 2016, kdy se obžalovaná začala věnovat zahrádce, začala poškozená schovávat a odnášet věci, začaly se prohlubovat konflikty mezi nimi. V té době poškozenou začala navštěvovat sousedka paní [REDAKCE], kdy nechtěně vyslechl úryvky jejich hovorů, kdy pomlouvaly obžalovanou a celou jejich rodinu. Sousedka paní [REDAKCE] přitakávala na lži poškozené a napomáhala v zostřování situace v jejich společné domácnosti. Poškozená zrušila, aniž by je o tom předem informovala, pečovatelský, tudíž obžalovaná nastoupila do zaměstnání. V minulosti se stávalo, že příspěvek na bezmocnost poškozená obžalované nevyplácela třeba 3 měsíce. Poté pobírala příspěvek paní [REDAKCE], která však dle něj nesplňovala povinnosti vůči poškozené, neboť za poškozenou docházela na 2 hodiny v pátek, v sobou a v neděli, přičemž její činnost spočívala v uvaření kávy a pomlouvání jeho rodiny. Spor vygradoval po návratu poškozené z nemocnice, kdy jí sdělil, že celá nemovitost byla přepsána na obžalovanou. Poškozená i paní [REDAKCE] ho nařkly, že poškozené ukradl klíče. Své klíče dal potom policii. Neměl ponětí o tom, že poškozenou budou propouštět, neboť se dotazoval na stav poškozené primárky v nemocnici, která mu sdělila, že má zakázáno mu podávat jakékoliv informace. Žil v domnění, že bude telefonicky informován, až se bude návrat poškozené blížit. Byl na rehabilitaci v [REDAKCE], když poškozená přijela z nemocnice a asi v 9:30 hod. mu telefonovala. Řekl jí, že přijede vlakem ve 12:00 hod. Obžalovaná byla v práci. Poškozenou přestěhovali do pokoje na její žádost a s obžalovanou byli v obývacím pokoji, který byl v rekonstrukci, aby se k nim mohla nastěhovat [REDAKCE], která je rovněž ve špatném zdravotním stavu. Okna skutečně dal ke sklenáři, neboť je vysklil.
6. Jako svědkyně byla dále při hlavním líčení konaném vyslechnuta [REDAKCE], sestra poškozené, která se ve své výpovědi vyjádřila k převodu její části podílu k domu. Uvedla, že zpočátku soužití poškozené, obžalované a jejího manžela [REDAKCE] bylo dobré, postupně se zhoršovaly vztahy mezi poškozenou a obžalovanou. Konflikty mezi nimi gradovaly poté, co se

s poškozenou sblížila. Vzhledem k tomu, že se svědkyně ve své výpovědi odlišovala od výpovědi, kterou učinila v rámci přípravného řízení, byla postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena její výpověď, kterou učinila v rámci přípravného řízení, kdy se ve větších podrobnostech vyjádřila k soužití mezi obžalovanou a poškozenou, podrobně popsala okolnosti, za kterých se obžalovaná se svým manželem nastěhovali do domu, k péči obžalované o poškozenou, vyjádřila se i k okolnostem, za kterých měla být poškozená propuštěna z nemocnice v [REDAKCE] dne 24. 7., kdy svědkyně potvrdila, že se od [REDAKCE] dozvěděla, že poškozená bude v pondělí propuštěna, což sdělila [REDAKCE], který namítal, že mu tuto informaci nikdo nepředal a že nebude v pondělí doma, protože má plánovanou rehabilitaci a obžalovaná má službu v obchodě, což měla vědět i svědkyně [REDAKCE], a že si může kdykoliv odemknout dům. Svědkyně se dále vyjádřila k okolnostem, za kterých byli obžalovaná a [REDAKCE] vykázáni z bytu v [REDAKCE] a jakým způsobem následně společně s nimi řešila jejich bydlení. Ve své výpovědi svědkyně dále uvedla, že si její sestra, tedy poškozená pouze stěžovala, že obžalovaná se často rozčiluje a někdy i křičí.

7. Svědek [REDAKCE] mladší, synovec obžalované uvedl, že do domu v [REDAKCE] občas jezdíval za babičkou, tedy poškozenou, kdy uvedl, že zpočátku jejich soužití v domě v [REDAKCE] bylo poměrně dobré, postupem se začaly vytvářet drobné konflikty, avšak on tuto situaci pozoroval pouze zvenku, kromě občasných návštěv se v domě nikterak blíže nezdržoval. Uvedl, že nikdy nebyl přítomen nějakým incidentům a hádkám, popř. nadávkám ze strany obžalované, poškozená nic konkrétně neříkala, nestěžovala si na nekvalitní jídlo, občas se měla zmínit, že zakazovala obžalovaná přístup svědkyni [REDAKCE] do domu. Další věci, které jsou zmiňovány, jako podklouznutí na podlaze svědek neslyšel přímo od poškozené, pouze zprostředkovaně. Uvedl však, že oni do bytu dojížděli na krátkodobé návštěvy a o vztazích se blíže ne bavili. Svědek potvrdil, že věděl, kdy má být poškozená propuštěna z nemocnice, mluvil s obžalovanou, která v té době byla v [REDAKCE].
8. Svědek [REDAKCE] starší, tedy syn poškozené uvedl, že vztah mezi ním a obžalovanou byl odjakživa špatný, pokud se týká soužití mezi poškozenou a obžalovanou, zpočátku mělo být dobré, po zhruba třech měsících se zhoršilo, kdy se následně ve své spontánní výpovědi zmínil o tom, že poté, co byla jeho matka, tedy poškozená propuštěna z nemocnice, zjistila, že chybí v jejím pokoji tři okna, které nebylo možno dohledat, byla vyrobena alespoň provizorní. U žádného konfliktu, popř. napadání ze strany obžalované však nebyl přítomen. Uvedl, že jeho matka, tedy poškozená měla sdělovat, že jí obžalovaná často nadává, uváděla něco o tom, že byla pomazána podlaha před koupelnou, říkala, že dostává staré a nekvalitní jídlo, když poškozená byla domluvena se svědkyní [REDAKCE], která jí nosila jídlo a léky, uvedl, že ví o tom, že obžalovaná a její manžel zakazovali návštěvy svědkyně [REDAKCE]. V době, kdy on sám byl spoluvlastníkem domu, psal svědkyni [REDAKCE] plnou moc ke vstupu na pozemek. Svědek uvedl, že on sám ničemu osobně přítomen nebyl, ví o věcech pouze z doslechu od svědkyně [REDAKCE], případně od sousedů.
9. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že obžalovaná se spolu se svým manželem do bytu nastěhovala v době, kdy byla poškozená v nemocnici, v podstatě se tak rozhodli bez konzultace s poškozenou, údajně motivací jednání obžalované byla snaha získat polovinu domu do jejího vlastnictví. Poškozená si měla stěžovat, že v bytě je k nežití, že se jí stýská. Šla poškozené s prvním nákupem, když byla zastavena obžalovanou a jejím manželem, kteří jí sdělili, že si nepřejí, aby poškozené něco kupovala. Následně byla kontaktována sociální pracovnící s tím, že obžalovaná ukončila smlouvu o péči na poškozenou, svědkyni bylo navrženo, zda by tuto funkci nechtěla vykonávat ona sama. Potvrdila, že ona sama byla přítomna tomu, jak obžalovaná poškozené vyhrožovala, že jí zbaví svéprávnosti, obžalovaná měla poškozené vyhrožovat, že jí může kdykoliv vystěhovat. Dále potvrdila, že jí bylo zakazováno chodit za poškozenou, ačkoliv například věděli, že je v domě, zamykali dům a nemohla se tak dostat z domu ven. V době, kdy byly mrazy, obžalovaná otevírala okna, m. j. v kuchyni, kde poté

poškozená nemohla ani jíst, musela jíst ve svém pokoji, kde neměla stůl, přičemž takových zdánlivých drobností, které pro poškozenou byly velmi komplikované, bylo víc. Zmínila například drobný detail, kdy obžalovaná poškozené odnášela její jar od dřezu na nádobí, aby pro něj o berlích musela dojít. Potvrdila, že její syn byl svědkem toho, že podlaha před koupelnou byla mastná. Uvedla, že ona sama neviděla, že by poškozená na mastnotě uklouzla, ale toto riziko existovalo. Potvrdila, že obžalovaná vařila něco jiného sobě a něco jiného poškozené. Potvrdila, že poškozené nosili jídlo pod okno, kdy čekali až bude tma, kdy takto jídlo poškozené spolu se synem předávali, dávali jí takto i léky. V době nepřítomnosti poškozené v jejím pokoji prohledávala obžalovaná osobní věci poškozené. K okolnostem návratu poškozené z nemocnice uvedla, že při odjezdu do nemocnice poškozená zapoměla své klíče doma, proto informovala svého syna o tom, že se bude vracet, aby jí přivezl klíče, a to právě jejím prostřednictvím, kdy jí tento sdělil, že žádné klíče poškozená nepotřebuje, že už jí je nikdy nedají s tím, že bylo sděleno, proč by měla mít poškozená klíče, když [REDAKCE] je každý den doma. O víkendu před propuštěním z nemocnice byl na návštěvě její vnuk [REDAKCE], kterému říkala, že v pondělí bude puštěna, že nemá klíče, na což jí měl svědek [REDAKCE] mladší sdělit, že vyzvedává u [REDAKCE] sestru poškozené, tedy svědkyni [REDAKCE], a tedy, že jim toto sdělí. Při propouštění z nemocnice pak bylo zjištěno, že doma nikdo nebyl, sanitka poškozenou vysadila před domem a poškozená čekala na dešti pod přístřeškem, než se na místo dostavila po zavolání policie obžalovaná, která měla poškozené sdělit, že už jí klíče nikdy nevrátí. Po návratu z nemocnice bylo zjištěno, že veškeré věci z pokoje poškozené jsou vystěhovány do jiného pokoje, kdy předtím měl zemřelý [REDAKCE] rozesílat dopis, že poškozená nikam stěhována nebude. Pokoj, do kterého byly věci poškozené přestěhovány, byl malý, nedalo se tam pohybovat s invalidním vozíkem. Za poškozenou docházela dvakrát v týdnu, trávila u ní dovolené, neboť mají dům vedle, jinak spolu byly v každodenním telefonickém kontaktu, kdy se jí měla poškozená svěřovat s tím, co se během dne odehrálo.

10. Svědek [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdil, že v domě, kde žila poškozená, se opakovaly hádky, měli často otevřená okna, proto bylo všechno slyšet. Potvrdil, že slyšel, jak poškozené vulgárně nadávali, vyhrožovali a uráželi jí, výrazy bábo stará, chcípneš svině apod. Jednou potmě přišla poškozená k nim domů a poprosila ho, zda by jí nemohl poskytnout nějaké jídlo, neboť má hlad. Byl přítomen tomu, jak si poškozená stěžovala, že na ní pravidelně otevírají okna, stěžovala si, že se v hadičkách v kyslíkovém přístroji kondenzuje vlhkost, špatně se jí dýchá. Potvrdil, že pravidelně dávali poškozené jídlo, donášel léky podle toho, jak potřebovala, v zimě jej poškozená prosila, aby za ní nechodil, neboť ve sněhu byly vidět stopy. Vyjádřil se i k návratu poškozené z nemocnice, kdy tato se nemohla dostat do domu, neboť neměla klíče. Potvrdil, že poškozená informovala svého syna [REDAKCE] prostřednictvím vnuka [REDAKCE], že bude z nemocnice propuštěna. V den, kdy se poškozená vracela z nemocnice, mu volala jeho matka, tedy svědkyně [REDAKCE] s tím, že se nemohou dostat do domu, on se dostavil na místo, kdy zemřelý [REDAKCE] odmítl umožnit vstup jeho matce do domu.
11. Svědek [REDAKCE], jako starosta obce vypověděl, že zná obžalovanou, která pracuje v obchodě i poškozenou, kterou navštěvoval při odečtech vody, na Vánoce nosil balíčky, viděl ji 2 – 3 x za rok. O soužití obžalované a poškozené ví pouze z doslechu, byl na místě pouze přítomen v den, kdy se poškozená vracela z nemocnice, tedy dne 24. 7. 2017, kdy jí bylo odmítnuto vrácení klíčů s tím, že tyto nepotřebuje. Následně bylo zjištěno, že v době nepřítomnosti poškozené byl přestěhován nábytek do v místnosti, kde chyběla okna, bližší okolnosti, proč k tomuto stěhování došlo, neví.
12. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že jeho provozovna sousedí s domem, který obývala obžalovaná s poškozenou, v domě dělal kus kuchyňské linky, když se přestěhovali do [REDAKCE]. Poškozená bouchala do nábytku francouzskou holí a říkala, že to tam nechce, neboť si to vymyslela obžalovaná. V rodině hádky ani konflikty neslyšel. Okna z pokoje poškozené odvezl na zasklení, neboť jej o to požádal [REDAKCE] při rekonstrukci domu, potřebovala přesklít. Žádné incidenty

mezi [REDAKCE] a poškozenou neslyšel.

13. Svědek [REDAKCE], syn obžalované uvedl, že počátek soužití byl poměrně klidný, zhruba po roce dávala poškozená najevo, že s rodiči nechce žít. Do domu jezdili pouze na návštěvy, v době jejich přítomnosti nebyl u nich žádný konflikt.
14. Svědek [REDAKCE], rodinný známý, uvedl, že z doslechu pouze ví, že poškozená obžalovanou nepřijala od samého začátku, jako snacha jí nesedla. Ví z doslechu o tom, že mělo docházet k nějakým konfliktům. Uvedl, že byl na návštěvě v době, kdy byla poškozená hospitalizována, kdy probíhaly nějaké rekonstrukční práce v domě. [REDAKCE] jeho a další přítomné muže požádal, aby pomohli stěhovat nábytek z pokoje poškozené právě proto, aby mohl být tento zrekonstruován.
15. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdila skutkovou verzi svého manžela [REDAKCE], kdy uvedla, že bylo využito nepřítomnosti poškozené, která byla hospitalizována v nemocnici. Měl být vymalován její pokoj, tak při příležitosti návštěvy u [REDAKCE] v domě byl její manžel a další na místě přítomní muži požádáni, aby pomohli přestěhovat nábytek. Potvrdila, že pokoj, do kterého se nábytek stěhoval, byl v podkroví, avšak nebyla schopna si již vybavit, jak byl prostorný a jaký nábytek zde byl umístěn.
16. Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 1. 6. 2018 č. j. 5 T 63/2018-261 bylo podle § 223 odst. 1 trestního řádu za použití § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno trestní stíhání obviněného [REDAKCE], [REDAKCE] v projednávané trestní věci, neboť obviněný dne [REDAKCE] zemřel.
17. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotografické dokumentace vyplývá situace na místě činu, tj. dům č. p. [REDAKCE], ze které jsou zřejmé prostory domu, které obžalovaná společně s poškozenou obývaly.
18. Z darovací smlouvy ze dne 24. 5. 2017 ve spojení s vyrozuměním o provedeném vkladu do katastru nemovitostí ve věci sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno, že [REDAKCE] daroval nemovité věci zapsané na [REDAKCE] pro obec [REDAKCE], katastrální území [REDAKCE].
19. Jako listinné důkazy byly konstatovány zprávy Úřadu práce České republiky o kontrolách využívání příspěvku na péči poskytované poškozené a další listiny týkající se přiznání a poskytování příspěvku na péči ze strany Úřadu práce ČR, ze kterých vyplývá, že rozhodnutím ÚP ČR, KP České Budějovice, [REDAKCE] ze dne 3. 12. 2013 byl poškozené přiznán příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně od září 2013, rozhodnutím ÚP ČR, KP České Budějovice, [REDAKCE] ze dne 29. 7. 2014 byl příspěvek na péči zvýšen z 800 Kč na 4 000 Kč měsíčně ode dne 1. 2. 2014 a rozhodnutím ÚP ČR, KP České Budějovice, [REDAKCE] ze dne 15. 1. 2015 byl příspěvek na péči poškozené zvýšen ze 4 000 Kč na 8 000 Kč měsíčně ode dne 1. 11. 2014. Z jednotlivých potvrzení prokazující dobu poskytování péče pak vyplývají období, za který byl příspěvek na péči přiznán a konkrétní osoby, jež poškozené poskytovali péči.
20. Rovněž jako listinné důkazy byly konstatovány záznamy policie o výjezdech do domu v [REDAKCE] a zprávy Městského úřadu [REDAKCE] ohledně šetření k možnému zanedbání péče.
21. Jako listinné důkazy byly konstatovány dopisy, e-maily a fotografie [REDAKCE].
22. Z usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 3. 8. 2017 č. j. 0 Nc 3105/2017-10 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 9. 2017 č. j. 7 Co 1334/2017-34 bylo zjištěno, že [REDAKCE] bylo nařízeno opustit dům na adrese [REDAKCE] včetně přístupové cesty (dále jen „společné obydlí“), nezdržovat se zde, nevstupovat do něho a na přístupovou cestu, zdržet se setkávání s [REDAKCE], jejího nežádoucího sledování a obtěžování jakýmkoliv způsobem (výroky I. až IV.). Dále bylo stanoveno, že předběžné opatření trvá od 3. 8. 2017 do 5. 9. 2017 (výrok V.). [REDAKCE]

byla uložena povinnost zaplatit [REDAKCE] na náhradě nákladů řízení částku 3 600 Kč (výrok VI.) a státu soudní poplatek 1 000 Kč (výrok VII.).

23. Z usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 6. 10. 2017 č. j. 0 Nc 3742/2017-34 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 11. 2017 č. j. 8 Co 1667/2017-71 bylo zjištěno, že byla prodloužena doba trvání předběžného opatření nařízeného usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 3. 8. 2017 č. j. 0 Nc 3105/2017-10 do 5. 2. 2018 (výrok I.), [REDAKCE] byla uložena povinnost zaplatit [REDAKCE] na nákladech řízení částku 5 400 Kč do tří dnů k rukám právní zástupkyně (výrok II.)
24. Byly konstatovány jako listinné důkazy i fotografie předložené obžalovanou dokumentující, jaké potraviny byly poškozené ze strany obžalované podávány.
25. K osobě obžalované [REDAKCE] se z opisu rejstříku trestů zjišťuje, že nebyla dosud soudem projednávána. Z aktuálního opisu z evidence přestupků ve spojení se sdělením Městského úřadu [REDAKCE], odboru vnitřních věcí – oddělení přestupků ze dne 3. 1. 2018 vyplývá, že bylo vedeno příkazní řízení ve věci sp. zn. [REDAKCE] pro skutek podle § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., proti občanskému soužití spáchaný dne 17. 5. 2017; ve věci sp. zn. [REDAKCE] nebylo zahájeno přestupkové řízení. Z pracovního hodnocení zaměstnavatele obžalované ze dne 5. 1. 2018 vyplývá, že obžalovaná byla zaměstnána od 23. 2. 2016, kdy pracovní poměr řádně ukončila dohodou o rozvázání pracovního poměru. S obžalovanou nebyly žádné problémy, byla svědomitá a spolehlivá.
26. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, který je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Je třeba konstatovat, že obžalovaná svou vinu od počátku trestního řízení popírá, kdy se v podstatě vyjadřuje ke všem jednáním, kterých se měla vůči poškozené dopustit. V podstatě obdobně vypovídal i [REDAKCE] [REDAKCE], jehož trestní stíhání bylo zastaveno, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena, který se rovněž nevyjádřil k tomu, že by mělo k některým jednáním, která popisuje poškozená ve své výpovědi docházet. Proti těmto dvěma výpovědím pak stojí výpověď poškozené, která v rámci přípravného řízení podrobně popsala, jak probíhalo soužití i čeho se vůči ní zejména obžalovaná dopouštěla. Je třeba konstatovat, že s ohledem na charakter trestné činnosti, pro kterou je obžalovaná stíhána je zcela zřejmé, že přímými důkazy mohou být pouze výpovědi těch osob, kterých se trestá činnost týká, tedy pachatele a jeho oběti. Je zřejmé, že další osoby, které nežijí ve společné domácnosti se jen těžko k otázkám soužití a případných útoků obžalované na poškozenou mohou vyjadřovat, neboť z logiky věci je zřejmé, že takovými jednáním nemohly být přítomny. Výpovědi ostatních svědků jsou tak v podstatě důkazy nepřímými, protože ti se pouze vyjadřují k tomu, co se případně od obžalované, popř. poškozené dozvěděli v době, kdy mělo k trestné činnosti docházet. Takovými výpověďmi jsou výpovědi zejména příbuzných obžalované a poškozené, jako svědkyně [REDAKCE], sestry poškozené, dále druhého z synů poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], jeho syna [REDAKCE] [REDAKCE] mladšího, tito svědci domácnost obžalované a poškozené v různých intervalech navštěvovali. V podstatě potvrdili, že nebyli svědky žádného jednání, které poškozená vůči obžalované popisovala, avšak svědek [REDAKCE] mladší potvrdil, že se poškozená měla občas zmínit, že obžalovaná zakazovala přístup svědkyni [REDAKCE] do domu, svědek [REDAKCE] starší, tedy syn poškozené uvedl, že se mu matka svěřovala s tím, že jí obžalovaná často dává nekvalitní jídlo, že jí obžalovaná nadává, že měla být domluvena se svědkyní [REDAKCE], ať jí nosí jídlo a léky. Na to reagoval tak, že svědkyni [REDAKCE], které byl zakazován přístup udělil, jako spoluvlastník domu, plnou moc ke vstupu do domu. Výpověď poškozené poté potvrzují i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří v inkriminovaném období byli v nejintenzivnějším kontaktu s poškozenou a měli tak možnost vnímat chování v rodině, byť jak bylo shora konstatováno jedná se o nepřímé důkazy, tak tito svědci potvrzují, že mezi obžalovanou a poškozenou docházelo k častým konfliktům, které vyústily například v to, že svědek [REDAKCE] potvrzuje, že poškozené donášel jídlo. Svědkyně [REDAKCE] v tomto období si psala poznámky o tom, k jakým konfliktům dochází, opatřila je

v době, kdy nemohla vědět že bude probíhat nějaké trestní stíhání, v rámci kterého by mohly tyto poznámky sloužit jako důkaz. Byly konstatovány v rámci dokazování jako listinné důkazy, stejně tak jako záznamy o výjezdech policie, usnesení o vydání předběžného opatření, kdy rovněž tyto listinné důkazy nepřímou potvrzují skutkovou verzi poškozené. Dle názoru soudu tak výpověď poškozené je potvrzována i výpověďmi dalších svědků a listinnými důkazy, obžalovanou dle názoru soudu tyto důkazy usvědčují, jedná se i o výpovědi osob, které byly v příbuzenském poměru k obžalované, jako jsou svědci [REDAKCE] mladší a [REDAKCE] starší, byť soud si je vědom, že svědek [REDAKCE] starší potvrdil, že vztahy s obžalovanou nejsou ideální, dle názoru soudu však tato skutečnost by nevedla svědka k podávání nepravdivé svědecké výpovědi, stejně tak, jako je tomu v případě svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]. Nepřímou výpověď poškozené potvrzuje i opatřený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl u hlavního líčení čten, kdy znalec u poškozené konstatoval úzkostně depresivní poruchu, která se u ní vyvinula v době, kdy na ní měla být páchána ze strany obžalované trestná činnost. Je tedy zjevné, že k jednání charakteru, které u poškozené vyvolávalo tíseň ze strany obžalované muselo docházet, jinak by tato úzkostně depresivní porucha v uvedeném období u poškozené nevznikla. Pokud se týká skutkového stavu věci, pak soud ve svých skutkových závěrech upravil dobu, po kterou mělo k jednání obžalované vůči poškozené docházet, neboť ve svých výpovědích se obě dvě v podstatě shodly, že od počátku toto soužití bylo víceméně harmonické, ke konfliktům začalo docházet až po zhruba 4 měsících od vzájemného soužití, které začalo až počátkem prosince, po návratu poškozené z nemocnice. Rovněž tak soud upravil i své skutkové závěry, pokud se týká způsobu jednání, kterých se obžalovaná vůči poškozené měla dopouštět. Soud si je vědom, že byli vyslechnuti i další svědci jako synové obžalované, popř. jejich známí, tito se blíže k soužití obžalované a poškozené nemohli vyjádřit, navštěvovali domácnost velmi sporadicky a rovněž z logiky věci je zřejmé, že právě těmto osobám se poškozená těžko mohla svěřovat s tím, že dochází k nějakým konfliktům mezi ní a obžalovanou.

27. Krajský soud ve svém rozhodnutí uložil Okresnímu soudu v Písku, aby se zabýval i otázkou jak často k těmto jednáním docházelo. Vzhledem k tomu, že jediným důkazem, který by mohl tento údaj upřesnit je výpověď poškozené, kterou však nebylo možno s ohledem na její zdravotní stav vyslechnout, musel soud vycházet pouze ze čtené svědecké výpovědi, která byla opatřena v přípravném řízení, kdy se k tomuto svědkyně blíže nevyjadřovala. Uvedla pouze, že k nadávkám docházelo denně, dle názoru soudu však s ohledem na charakter trestné činnosti není nutno, aby bylo přesně zjištěno jak často a v jakých časových intervalech k jednání, které má znak týrání ve smyslu ust. § 199 trestního zákoníku dochází, soud připomíná, že i v obdobných trestných věcech, kdy byli pachatelé stíháni pro tento typ trestné činnosti, které byly i předmětem přezkumu Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, nebyl Krajským soudem v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře vznášen požadavek na přesné časové vymezení, jak často k jednotlivým útokům na poškozené dochází. Soud připomíná například rozhodnutí ve věci Okresního soudu v Písku 2 T 178/2014-228 a rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře č.j. 14 To 208/2015-217, kdy v této věci stíhaného obžalovaného byl rovněž skutek vymezen časovým obdobím, v rámci kterého se měl obžalovaný vůči poškozené dopouštět jednání, které má znak týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1 trestního zákoníku. Krajský soud v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře ve svém zrušujícím rozhodnutí uvádí, že právě zjištění intenzity tohoto jednání, popř. zjištění, jak často k němu docházelo, má vliv na posouzení závažnosti jednání obžalované. Dle názoru soudu je zcela nepochybné, že jednání obžalované vůči poškozené muselo být poměrně intenzivní a závažné, neboť jak vyplývá ze znaleckého posudku se u poškozené v té době vyvinula úzkostně depresivní porucha. Kdyby se mělo jednat o ojedinělé konflikty, které by bylo možno snad přičítat mezigeneračnímu soužití, zcela nepochybně by nevedly k vyvinutí úzkostně depresivní poruchy. Je třeba také konstatovat, že poškozená byla osobou pokročilého věku se špatným zdravotním stavem, do jisté míry v běžných životních úkonech odkázána na pomoc jiných osob a je zcela nepochybné, že takovéto osoby jsou vnímavější a citlivější na případné ataky ze strany

spolužijících osob, hůře se s takovýmto jednáním vypořádávají než například osoby těšící se plnému zdraví v produktivním věku. Zcela nepochybně psychika takovýchto osob vnímá takovéto jednání intenzivněji a zcela nepochybně takovéto osoby zaslouží vyšší míru ochrany. S ohledem na to, co bylo shora konstatováno soud považuje za prokázané, že obžalovaná se vůči poškozené dopustila jednání tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí.

28. K právní kvalifikaci jejího jednání soud uvádí, že tato spáchala zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, který týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchá takový čin po delší dobu. Dle názoru soudu bylo prokázáno, že jednání obžalované ve svých detailech tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí má znaky týrání ve smyslu ust. § 199 odst. 1 trestního zákoníku, za týrání ve smyslu citovaného zákonného ustanovení lze považovat opakované vulgární nadávky ze strany obžalované, omezování kontaktu s okolím, vyhrožování, například hospitalizaci v psychiatrické léčebně apod. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o nahodilé útoky ze strany obžalované vůči poškozené, kdy sama poškozená uvádí, že k nadávkám docházelo denně, v době tohoto vzájemného soužití se u poškozené vyvinulo depresivně úzkostná porucha, lze v jednání obžalované spatřovat určitou soustavnou, kterou tak zcela nepochybně naplnila tento zákonný znak skutkové podstaty citovaného zločinu.
29. Vzhledem k tomu, že dle názoru soudu bylo prokázáno, že zcela nepochybně poškozená byla vůči obžalované osobou žijící s ní ve společném obydlí, neboť vedly společnou domácnost a vzhledem k tomu, že tohoto jednání se dopouštěla, jak bylo prokázáno po období více než 1 roku, páchala tento čin, delší dobu.
30. Pokud se týká ukládaného trestu pak soud konstatuje, že za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v trvání 2- 8 let. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalované, osobní, rodinné, majetkové a další poměry, dosavadní způsob života a možnosti její nápravy, přičemž povahu a závažnost podle ust. § 39 odst. 2 trestního zákoníku soud hodnotil s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, když tento se v podstatě odráží již v samotné trestní sazbě uvedené v § 199 odst. 2 trestního zákoníku, hodnotil způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, mírou zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Povahu a závažnost jednání obžalované v tomto případě spoluurčuje osoba obžalované, která nebyla dosud soudně trestána, na druhou stranu je třeba konstatovat, že obžalovaná se dopouštěla tohoto jednání vůči osobě v podstatě bezbranné, která se nemůže adekvátně bránit, musel soud přihlédnout i k následku jejího jednání v podobě úzkostně depresivní poruchy, která byla konstatována ve znaleckém posudku. Soud v tomto případě s ohledem na dobu, která od spáchání trestné činnosti již uběhla, i na fakt, že v současné době nežije obžalovaná s poškozenou ve společné domácnosti, soud stanovil trest na samé spodní hranici zákonných možností v trvání 2 let, přičemž s ohledem na osobu obžalované, která nebyla dosud soudně trestána pak soud výměru tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 let.
31. Pokud se týká zprošťující části výroku tohoto rozsudku, pak k tomuto soud uvádí, že podanou obžalobou byl skutek tak, jak je popsán v této části rozsudku, kvalifikován jako dílčí útok zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud se v tomto případě zabýval otázkou, zda toto jednání, které se odehrálo v podstatě v období jednoho dne, kdy měl být ze strany obžalované poškozené znemožněn vstup do domu po jejím návratu z nemocnice, může být posuzováno jako část samotného jednání, které má znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Je třeba přihlédnout k tomu, že k tomuto jednání mělo dojít zhruba s měsíčním odstupem, kdy obžalovaná s poškozenou nesdílela společnou domácnost, neboť poškozená byla hospitalizována v nemocnici v [REDACTED] a vzhledem k tomu, že i Krajský soud v Českých

Budějovicích, pobočka v Táboře ve svém zrušujícím rozhodnutí o tomto jednání hovoří jako o dalším skutku, nemohl soud stáhnout a spojit toto jednání obžalované ze dne 24. 7. 2017 do jednání, které bylo ukončeno v podstatě hospitalizací poškozené dne 27. 5. 2017. Za této situace soud toto jednání obžalované musel hodnotit jako další samostatný skutek, kdy ten sám o sobě nemá znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a v podstatě ani jiného z trestných činů popsanych ve zvláštní části trestního zákona, v tomto případě bylo prokázáno, že v podstatě ihned poté, co se obžalovaná dozvěděla o tom, že se poškozená vrátila z nemocnice v [REDAKCE], umožnila jí po výzvě policie vstup do domu, v podstatě v tomto případě lze uzamčení domu a následné čekání poškozené před domem, kdy nebylo najisto prokázáno, že obžalovaná, popř. její zemřelý manžel [REDAKCE] byli informováni o tom, kdy se poškozená z nemocnice vrátí, považovat za určité nedorozumění, které se v podstatě poměrně záhy vysvětlilo. Za této situace tedy soud konstatuje, že jednání, jež je popsáno ve zprošťující části výroku tohoto rozsudku není možné považovat za trestný čin a proto obžalovaná byla obžaloby v této části zproštěna podle ust. § 226 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 31. července 2020

Mgr. Martin Král
předseda senátu